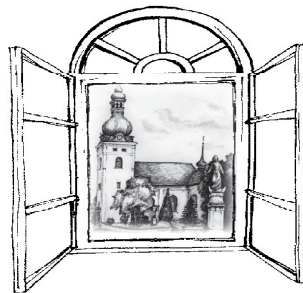

duben 2007

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

UDÁLOST MĚSÍCE

Dříve, než se naladíme na to, co nás čeká v měsíci dubnu, nemohu si odpustit, abych se nepodíval zpět. Prožít dvanáct dnů volna v Římě se mi zase hned tak nepovede. Znovu jsem si připomněl nejenom známá místa, ale i známé zvyklosti, jako například, že při placení útraty 1 euro a 1 euro jsou 2 eura a 30 centů, že v blízkosti Neapole červená znamená informaci o tom, že tím směrem pojedje jen o něco méně aut, než by jelo na zelenou.

O to kontrastnější byl návrat. Že budou na faře hotové sádrokartonové podhledy, to jsem věděl, na to jsem měl smlouvu. Ale že budou i umytá sklepy a půda, náradí noměrných odstupu vše přímo bilo do dnů koukaly na neulice a bedlivě dávaly před papežskou auněčeho,co by ho mohlo mrzet. A tak mi po dvanácti dnech plných italštiny spontánně vypadlo z úst německé Ordnung muss sein. A až jsem se vzpamatoval, dodal jsem tentokrát už česky Bohu díky, a také všem, kteří vykonali takovou službu.

Jsem moc rád, že se v naší farnosti stále více prohlubuje duch spoluzodpovědnosti a ochoty něco udělat pro farnost. Vždyť ochota sloužit je jedním z Ježíšových požadavků na učedníky. Jestli jsem Vám umyl nohy já, Mistr a Pán, máte i vy umývat nohy jedni druhým. Tuto Ježíšovu výzvu uslyšíme znovu letos o Velikonocích na Zelený čtvrtek. Křesťané od nejstarších dob zařazovali do této liturgie úkon, kdy kněz fyzicky umývá nohy mužům na znamení vzájemné lásky a ochoty sloužit. Myslím si, že po pěti letech naší vzájemné služby by liturgie mytí nohou na Zelený čtvrtek nemusela být jen prázdné gesto a že má v naší farnosti své místo. Zatím si nejsem jist, zda najdu ochotné muže, kteří by se chtěli na této liturgii aktivně podílet, ale jsem si jist hlubokou pravdou tohoto znamení. Přál bych si, abychom tuto liturgii prožili ne jako nějakou atrakci či jako vyznamenání pro ty, kterým budou nohy umyty, ale jako viditelné znamení naší vzájemné služby, úcty a lásky.

*„Viditelné
znamení naší
vzájemné služby,
úcty a lásky.“*

okna, uklizené poskládané v stejpech na poličkách, očí, které dvanáct zametené římské pozor, aby člověk dienci nešlápl do

SLOUPEK

Až večer o Zeleném čtvrtku umyje kněz několika mužům nohy, budu myslet na apoštoly, kterým tuto neobvyklou službu prokázal Ježíš při poslední večeři. Byl to tenkrát akt vymykající se jakémukoliv schématu slavnostní hostiny. Ježíš – jako už mnohokrát předtím – udělal cosi, co nikdo z učedníků nečekal, nepochopil a snad ani pochopit nemohl. Bylo jim kolem třiceti a od svého Mistra prostě čekali víc, přesvědčení, že s Ním to někam dotáhnou.

Přece museli mít své ideály, sny, představy o budoucnosti. Vše se rozvíjelo slibně, ten, který je povolal, býval často středem zájmu a mnozí jej obdivovali. Jenže pak se to nějak zvrtno. Začal vést zvláštní řeči o utrpení, ponižování a smrti a místo srozumitelného návodu na šťastnou budoucnost jim umyl nohy. Gesto, které sám kdysi ocenil jako projev veliké lásky, když mu jakási žena omyla nohy svými slzami, otréla vlasy a pomazala vzácným olejem. Bůh prostě jedná paradoxně a zakusili to i apoštolové.

Pavel Kafka, farář

M. L.

ZPĚTNÉ ZRCÁTKO

Zpověď může být radostná

Během postní doby probíhalo na kunštátské faře náboženství pro dospělé, jeho tématem byla svátost smíření. Hojná účast farníků svědčila o tom, že spousta věcí kolem této svátosti je nám stále nejasná.

Jako praktikující křesťané ji většinou chápeme jako nutnou povinnost, kterou by si měl člověk splnit alespoň jednou do roka. Klepeme se strachy, jak to všechno u zpovědi vyjádřit a pak to většinou dopadne tak, že hříchy ze sebe vypeme stylem za prvé, za druhé, za třetí...

Smyslem zpovědi je uzdravení, Bůh v nás uzdravuje všechnu špatnost a pokřivenost

A snad právě pro určité zpochybnění tohoto přístupu přišlo téma zpovědi na přetřes. Abychom správně pochopili, co je cílem a účelem této svátosti, že to není jen nutnost a povinnost, ale především setkání s živým Bohem, který je milující a velkorysý.

V první hodině mluvil otec Pavel o historii a vývoji svátosti, na dalším setkání vysvětloval, co je vlastně hřích a třetí přednáškou přiblížil, jak ke svátosti smíření přistupovat a co od ní očekávat. Zda nám stačí jen jednou za čas uklidit a odpadky ve zpovědi jakoby narychlo vysypat do koše, anebo chceme poctivě hledat, kde jsme sešli z cesty, která vede blíže k Bohu. Otázka zpovědi je totiž otázkou naší víry – člověk se vrací k nebeskému Otci. Je záležitostí našeho vztahu k Bohu, čím má člověk větší víru, tím více vnímá svoji hříšnost. Čím více se učí Boha milovat, tím více lituje všech svých delůh v lásce.

Dále šlo v přednáškách o pochopení, že hřích je vlastně *křivárna*. Ublíží mě, druhým a zraňuje Boha. Není to jen přestoupení zákona! Nespočívá jen ve skutcích, hřích je v nás. Hříšník je člověk, který spouští laviny – jedno zlo spouští další a další.

V úvahách otce Pavla jsme dospěli k závěru, že smyslem zpovědi je celkové uzdravení, Bůh

v nás uzdravuje všechnu špatnost a pokrivenost, kterou jsme způsobili svým jednáním. Ve svátosti smíření jde také o nalezení kořenů – příčin hříchu – a jejich léčení. Člověk se má zříci hříchu (kořenů i skutků) před Boží tváří a prosit Boha za uzdravení. Snažit se pojmenovat a vyslovit nejen hříchy samotné, ale i jejich kořeny, je velmi důležité, poněvadž člověk často nehřeší jen proto, že k tomu nemá příležitost.

Napsat všechno, co během tří hodin na faře o zpovědi zaznělo, není možné. Přijďte si poslechnout a určitě se vám mnohé objasní.

Možná, že až půjdu příště ke zpovědi, nebudu se trást strachem, ale budu se na ni těšit.

Míla Čechová

Tajemný exorcismus?

V neděli 4. března se v kunštátském kostele uskutečnila beseda s otcem Pavlem Havlátem na téma Magie, okultismus, esoterika. Otec Pavel je členem řádu paulánů ve Vranově u Brna a současně je oficiálně pověřený exorcismem, neboli vymítáním ďábla. Co si vůbec představit pod tímto pojmem? Jak vypadá dnešní exorcista? Tato činnost má své místo v moderní katolické církvi, ačkoli si ji mnozí spojují s dobami dávno minulými.

Otec Pavel nejprve hovořil o tom, kdo ma-

Pokud se člověk nedovede rozhodnout a vyhledává pomoc okultních věd, stává se na nich závislý a vzdává se své svobody

gii a okultismus praktikuje – jednak podvodníci a jednak lidé, kteří skutečně umí navázat kontakt s různými temnými silami. Hned na začátku zdůraznil, že žádná magie nemůže být chápána jako dobrá, i kdyby jí šlo o ušlechtilý cíl. Existují různé síly, ale pouze jedna je od Boha.

Poté se otec Pavel věnoval jednotlivým typům magie a okultismu, jako je astrologie, jasnovidectví, léčitelství, spiritismus a satanismus. Všechny typy mají společné to, že odvádí

člověka od Boha a modlitby. Astrologové a jasnovidci se snaží člověku předložit jeho budoucnost. Je to vždy však jen jedna z mnoha možností. Dábel sice vidí do minulosti, ale budoucnost zná pouze Bůh. Pokud se člověk nedoveče rozhodnout a vyhledává pomoc těchto okultních věd, stává se na nich závislý a vzdává se své svobody. Vrcholnou formou odvrácení člověka od Boha je satanismus, jenž razí heslo „dělej si, co chceš“. Problémem léčitelství je neznámý původ léčiteli používaných sil a energií. Bůh sice některým seslal dar uzdravování, ale tito tvoří jen nepatrnou část takzvaných léčitelů. Dábel sice může ochotně pomoci, ale pouze dočasně a později žádá větší náhradu.

Temné síly vstoupí do života člověka tím, že je sám vyhledává nebo také skrze zlo a nenávisť.

Po asi hodinové přednášce následovala diskuse. Počet zúčastněných i vznesených dotazů svědčí o velkém zájmu o tuto problematiku.

Myslím si, že otec Pavel vnesl více světla do poněkud temné oblasti, o které se v církvi moc nemluví, ale s kterou se člověk tak často setkává v dnešním světě. Kdo očekával záhadného, vážného kněze, byl asi překvapen. Otec Pavel šíří pozitivní postoj k řešení všech situací a víru, že každé zlo se musí vzdát dobru a že naši největší sílou je modlitba.

Alena Hladilová

Křížová cesta do Sebranic

Týden před Květnou nedělí opět šlapali poutníci z Kunštátu a okolí do Sebranic. Čtvrtého ročníku turistické křížové cesty se podle strážlivého odhadu zúčastnilo asi sto třicet lidí.

Trasa putování vedla letos z technických důvodů přes Podchlumí a podle několika dotázaných by stálo za zvážení, zda se k této „nouzové“ variantě nepřiklonit i v následujících letech, neboť cesta podél potoka je nejen neméně půvabná než trasa přes Újezd, ale navíc i pevnější a schůdnější. Velké poděkování, vyslovujeme přátelům v Sebranicích, kteří se nezalekli respekt budícího davu a v závěru cesty nás obdarovali potřebnými kaloriemi.

Marek Lepka

PŘEDSTAVUJEME VÁM

Majordomus

„Pojd' se podívat, tohle musíš vidět,“ byla hned první slova otce Pavla, když jsme se potkali na faře. To, co jsem potom viděl, mi tak trochu připomínalo pohádku O Popelákově. Otec Pavel určitě není zlá macecha, ale odevzdat klíče od kostela a fary půl hodiny před odjezdem na dovolenou a přidat pěkný seznam úkolů, to má s Popelákem přece jen cosi společného.

V tom seznamu totiž byly úkoly typu uklidit sklep, uklidit půdu, vyklidit klubovnu a vysekat drážky na elektřinu, vysekat elektřinu v průjezdu, skácet starou hrušň na dvoře fary, dělat dozor nad sádrokartonáři na faře, natřít schody ... Pro jednoho člověka práce na několik měsíců, možná let.

Otec Pavel, když se po dvou týdnech vrátil domů, asi počítal s tím, že jeho obytné

„Pojd' se podívat, tohle musíš vidět.“

pokoje budou mít nové stropy. Ale asi už nepočítal s tím, že pokoje budou vylíčené, uklizeny, nábytek

nastěhovan na svém místě, dokonce i přidělané lustry. To je na půlnoční návrat určité docela milé překvapení. Ale když ráno zjistíte, že schody jsou natřené, hrušň skácená a uklizená, klubovna i průjezd přichystány na další stavební úpravy, ve sklepech jako ve světničce, na půdě staré sochy Panny Marie srovnány od největší po nejmenší a staré obrazy roztrženy na velké, malé a kulaté, a všechno je přichystáno k normálnímu bydlení, jen těžko se ubráníte pocitu, že ještě určitě spíte.

Je nutno říci, že náš Popelák měl, jako v každé správné pohádce, k ruce několik ochotných „holoubků“. Ale pokud někdo nezavelí a neřekne, kam hrách a kam popel, jen těžko se věci udělají samy.

A teď možná chcete vědět, kdo je ten Popelák. Otec Pavel pro něj našel trochu honosnější výraz – „majordomus s ohromným talentem“, či chcete-li správce budov, ale pro většinu z nás to asi zůstane Josef nebo Pepa Mág.

Tak pane Mág, ať se Vám ve vaší funkci daří a děkujeme. Jen tak dál!

Vladimír Olšan

SEBRÁNO V SEBRANICÍCH

Sebranická Madona

Jedna z věcí, která dělá sebranický kostel sebranickým, je bezesporu socha Panny Marie na hlavním oltáři. Lidé k ní mohou mít různý vztah. Jedni ji mohou považovat za tu naši Panu Marii sebranickou, jiní v ní mohou vidět obyčejnou sošku. Pro někoho to může být připomínka toho, že kdysi dávno v časech zašlé slávy byly Sebranice velkým poutním místem. Pro jiné zase může být tato plastika Madony s dítětem vzácným uměleckým dílem. A jak víme, vzácná umělecká díla vedou jedny k tomu, aby je s úctou obdivovali a druhé k tomu, aby je zcela bez úcty ukradli. A právě z těchto důvodů byla socha z kostela přenesena do depositáře.

Jenže sebranický kostel bez Panny Marie sebranické by nebyl už tím sebranickým kostelem. Proto jsem vděčný panu Martinu Kotkovi za to, že bez nároku na odměnu vytvořil spolu se svými žáky ve škole Uměleckých řemesel ve Velkých Opatovicích kopii sochy, která byla v roce 2003 slavnostně umístěna zpět na oltář. Mezitím se originál sebranické Madony přestěhoval do Diecézního konzervátorského centra v Brně.

Nyní je socha zapůjčena na výstavu s názvem Vita Christi, která je instalována v budově Brněnského biskupství na Petrově, kde si ji můžete prohlédnout. Na originál sochy se vrátily také obě korunky, které až doposud zdobily kopii v našem kostele. A tak Královně nebes na našem oltáři chybí koruna, a po dobu trvání výstavy v Brně chybět ještě nějaký čas bude.

Myslím, že by bylo dobré to Panně Marii nějak vynahradiť. Možná třeba tím, že ji nebudeme nazývat jenom Královnou nebes, ale že korunujeme i za královnou našeho života. Jsem přesvědčen, že z této duchovní koruny bude mít větší radost, než z té zclacené.

Pavel Kafka, farář

CO NÁS ČEKÁ

- Ne 1. 4. od 14.30h – křížová cesta a příležitost ke sv. zpovědi s cizími zpovědníky.
- St 11. 4. v 19h – na faře setkání účastníků farní poutě do Polska
- Ne 15. 4. v 9.30h – v Sebranicích představení dětí k prvnímu svatému přijímání
- 21. 4 - 24. 4. – farní pouť do Polska. Po dobu nepřítomnosti kněze ve farnosti je kontaktní osobou J. Chvíla tel. : 608 950 978
- Ne 29. 4. v 11h – v Kunštátě rocková mše v podání mládeže z Olešnice

Pořad bohoslužeb o Velikonocích v Kunštátě:

Zelený čtvrtek	19 hodin
Velký pátek	19 hodin
Velikonoční vigilie	21 hodin
Neděle velikonoční	8 hodin
	11 hodin

*O Velikonoční neděli bude sbírka
na údržbu kostela a fary*

Pořad bohoslužeb o Velikonocích v Sebranicích:

Zelený čtvrtek	17 hodin
Velký pátek	17 hodin
Velikonoční vigilie	18 hodin
Neděle velikonoční	9.30 hodin

V neděli sbírka na stavbu fary

Letní tábor pro děti od 1. do 4. třídy.

**Koná se od 1. do 7. července
v Diecézním centru života mládeže
v Osové Bítýšce.**

**Bližší informace na přihlášce ve škole
nebo v kostele.**

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice
Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát
Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com
Redaktor: Mgr. Marek Lepka, e-mail: lepkam@centrum.cz. NEPRODEJNÉ.